

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2026 m. gegužės 12 d., Nr. 26-074AR

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO NR. 25-4132(4)

Lietuvos verslo konfederacija (toliau – LVK), susipažinusi su Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. balandžio 29 d. nutarimo Nr. 526 „Dėl dienpinigių ir kitų komandiruočių išlaidų apmokėjimo“ pakeitimo“ projektu Nr. 25-4132(4) (toliau – Projektas), dėkoja už siekį aiškiau reglamentuoti mažesnių nei maksimalūs dienpinigių dydžių taikymo sąlygas bei užtikrinti didesnę teisinį aiškumą darbuotojų komandiravimo srityje.

Vertiname Projekto tikslą apsaugoti darbuotojų interesus ir užtikrinti skaidresnį dienpinigių nustatymo mechanizmą. Tačiau atkreipiame dėmesį, kad siūlomas reguliavimas, pagal kurį mažesni nei maksimalūs dienpinigių dydžiai, nustatyti vietiniame norminiame ar vidaus administravimą reglamentuojančiame teisės akte, galėtų būti taikomi tik komandiruotėms, trunkančioms ne trumpiau kaip 7 kalendorines dienas, neproporcingai paveiktų dalį Lietuvos transporto sektoriaus įmonių, veikiančių vietinio ir regioninio vežimo rinkose.

Pažymėtina, kad Lietuvos vietinio ir regioninio transporto sektoriaus veikla skiriasi nuo tarptautinių ilgųjų reisų į Vakarų Europą modelio. Praktikoje daug vietinių vežėjų vykdo trumpalaikius reisu į kaimynines valstybes – Lenkiją, Latviją ar Estiją, kurie dažnai trunka trumpiau nei 7 kalendorines dienas. Tokie reisiai yra reguliarūs, cikliški ir ekonomiškai jautrūs kaštų pokyčiams.

Pagal siūlomą Projekto redakciją, jei komandiruotė truktų trumpiau nei 7 dienas ir įmonėje nebūtų kolektyvinės sutarties, darbdavys nebeturėtų galimybės teisėtai taikyti mažesnių dienpinigių dydžių, net jei darbuotojai su tokia tvarka yra tinkamai supažindinti. Tokiu reguliavimu būtų sukuriama situacija, kai vietinio ir regioninio transporto įmonės, vykdančios trumpesnius reisu į kaimynines šalis, patirtų didesnę finansinę naštą nei tarptautiniai vežėjai, organizuojantys ilgesnes komandiruotes. Tai galėtų neigiamai paveikti šių įmonių konkurencingumą, ypač atsižvelgiant į tai, kad transporto sektorius šiuo metu susiduria su augančiais darbo, kuro ir veiklos kaštais bei intensyvia konkurencija regione.

LVK nuomone, Projekto tikslai galėtų būti pasiekti ir mažiau ribojančiomis priemonėmis, išlaikant darbuotojų interesų apsaugą, tačiau kartu atsižvelgiant į skirtingų sektorių veiklos specifiką.

Atsižvelgdami į tai, siūlome svarstyti kompromisinį sprendimą – numatyti, kad mažesni nei maksimalūs dienpinigių dydžiai, nustatyti vietiniame norminiame ar vidaus administravimą reglamentuojančiame teisės akte, galėtų būti taikomi ir trumpesnėms komandiruotėms, trunkančioms ne trumpiau kaip 4 arba 5 kalendorines dienas. Toks sprendimas leistų išvengti situacijų, kai ekonomiškai ir faktiškai panašios komandiruotės būtų traktuojamos iš esmės skirtingai vien dėl kelių dienų skirtumo.

Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, siūlome patikslinti Projekto nuostatas, nustatant, kad vietiniame norminiame arba vidaus administravimą reglamentuojančiame teisės akte mažesni nei maksimalūs dienpinigių dydžiai galėtų būti nustatomi komandiruotėms, trunkančioms ne trumpiau kaip 4–5 kalendorines dienas.

Tikimės, kad siūlymai bus įvertinti ir Projektas atitinkamai pakoreguotas.

Dėkojame už bendradarbiavimą.

Pagarbiai

Generalinė direktorė

Ineta Rizgelė